

<i>Sygn. akt</i>	<i>III AUa 50/14</i>
------------------	----------------------

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda (spr.)
	Sędziowie:	SSA Marta Pańczyk-Kujawska SSA Urszula Kocyłowska
	Protokolant	st.sekr.sądowy Maria Piekielek

po rozpoznaniu w dniu **22 maja 2014 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **G. M.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o prawo do emerytury

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku **Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu**

z dnia **25 października 2013 r.** sygn. akt **III U 698/13**

I o d d a l a apelację,

II z a s ą d z a od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. na rzecz wnioskodawcy G. M. kwotę 120 zł

(sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. Akt III AUa 50/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 10 maja 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił G. M. ustalenia prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2013r. poz. 1440).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, że wnioskodawca nie spełnia wszystkich warunków, od których prawo do tak określonego świadczenia jest uzależnione, gdyż nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

G. M. odwołał się od powyższej decyzji do Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnobrzegu, wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do świadczenia.

Wskazał, że w warunkach szczególnych pracował zarówno pozostając w zatrudnieniu w (...)w M. jak i w (...) S.A. w C. przy wycinaniu gazowo – elektrycznym i spawaniu gazowym oraz elektrycznym.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie i podtrzymał stanowisko zaprezentowane w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnobrzegu po rozpoznaniu sprawy wyrokiem z 25 października 2013r. zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił prawo wnioskodawcy G. M. do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach od dnia 10 kwietnia 2013r.

Celem ustalenia, czy wnioskodawca legitymuje się co najmniej piętnastoletnim stażem pracy w szczególnych warunkach Sąd I instancji przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków i analizy wszystkich dostępnych w sprawie dokumentów.

Dokonując oceny ich wiarygodności i mocy dowodowej Sąd Okręgowy stwierdził, że pozwalają one na nie budzące wątpliwości ustalenie, że wnioskodawca pracował w kwestionowanych przez organ rentowy okresach w warunkach szczególnych – w tym od 1 czerwca 1983r. do 31 grudnia 1998r. wykonywał prace wykazane z zarządzeniu Nr XVI Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1988r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wydanego na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, tj. prace wymienione w Dziale XIV poz. 12 polegające na spawaniu elektryczno – gazowym.

W konsekwencji uznając, że wnioskodawca udowodnił wymagany przepisami prawa okres pracy w szczególnych warunkach, Sąd Okręgowy stwierdził, że wnioskodawca ma prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym.

W podstawie prawnej rozstrzygnięcia Sąd powołał art. 477¹⁴ § 2 kpc.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego skierował do Sądu Apelacyjnego Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R..

Organ rentowy zarzucił naruszenie prawa materialnego tj. art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ust. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U z 2009r. Nr 53, poz. 1227 ze zmianami), przez przyjęcie, że wnioskodawca posiada 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach i przyznanie emerytury, podczas gdy skarżący nie wykazał wymaganego okresu i wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania w całości, ewentualnie
2. uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W uzasadnieniu apelacji Zakład zarzucił Sądowi I instancji pominięcie istotnej dla sprawy okoliczności, że wnioskodawca w latach 1983 – 1998 przebywał na zasiłkach chorobowych w łącznej liczbie 1 roku 3 miesięcy i 5 dni.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jest nieuzasadniona i w związku z tym podlega oddaleniu.

Spór w sprawie toczy się o ustalenie prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z uwagi na pracę w warunkach szczególnych, na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2013r. poz. 1440).

Jednym z warunków nabycia prawa do emerytury, wymienionym w powołanym przepisie, jest udowodnienie 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Sąd Okręgowy rozpoznając sporną kwestię uprawnień wnioskodawcy do określonego wyżej świadczenia, nie naruszając przepisów prawa materialnego i procesowego, dokonał prawidłowych ustaleń istotnych dla rozstrzygnięcia i trafnie je ocenił. W efekcie wyrok Sądu I instancji skutecznie podważony być nie może.

Ustalenia Sądu, poprzedzone obszernym postępowaniem dowodowym zasługują w całej pełni na akceptację, stąd też Sąd Apelacyjny je podziela i przyjmuje za własne bez potrzeby ich powtarzania.

Apelacja organu rentowego w istocie opiera się na zarzucie naruszenia art. 32 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Zgodnie z powołanym przepisem przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie uwzględnia się:

- 1) okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po 14 listopada 1991r. wynagrodzenia lub świadczenie z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa,
- 2) okresów, w których z mocy szczególnych przepisów pracownik został zwolniony ze świadczenia pracy, z wyjątkiem okresu urlopu wypoczynkowego.

Podnosząc zarzut naruszenia powyższego przepisu przez Sąd Okręgowy, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. całkowicie pominął bogate orzecznictwo sądów powszechnych i Sądu Najwyższego, które wielokrotnie zajmowały stanowisko co do braku podstaw do wyłączenia okresów, o których mowa w przywołanym art. 32 ust. 1a przy ustalaniu uprawnień do emerytury na podstawie art. 184 ustawy emerytalno – rentowej.

Między innymi w wyroku z dnia 23 kwietnia 2010r. Sąd Najwyższy zajął stanowisko, podzielane przez skład orzekający w przedmiotowej sprawie, że „osiągnięcie do dnia 1 stycznia 1999r. okresu pracy w szczególnych warunkach, o którym mowa w art. 184 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wyłącza ponowne ustalenie tego okresu po osiągnięciu wieku emerytalnego według zasad wynikających z art. 32 ust. 1a pkt 1 tej ustawy, obowiązujących od dnia 1 lipca 2004r.

Odnosząc powyższe do okoliczności rozpoznawanej sprawy stwierdzić trzeba, że nie jest możliwe – jak chce tego organ rentowy – wyłączenie z okresu pracy wnioskodawcy w szczególnych warunkach okresów pobierania zasiłków chorobowych.

To zaś oznacza, że wnioskodawca legitymuje się okresem pracy w szczególnych warunkach przy spawaniu elektrycznym i gazowym stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przenoszącym 15 lat i tym samym, wobec niekwestionowania przez organ rentowy spełnienia pozostałych przesłanek, ma prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym.

Z tych wszystkich względów, skoro apelacja jest pozbawiona podstaw faktycznych i prawnych orzeciono jak w sentencji stosownie do art. 385 kpc.

Orzeczenie o kosztach ma oparcie w art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)